

בר פדא אמר כנגד נזיר נזרו ונדר נדרו. האמור בפ' נזיר

הפסוק	מס' הפסוק	מס' מופעים בפסוק	סך הכל
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נזיר להזיר לה:	ב'	4	4
מיין ושקר יזיר חמץ יין וחמץ שֶׁכֶר לא ישתה וכל משרת עֲבָדִים לא ישתה ועֲבָדִים לַחַיִּים ויבִשִּׁים לא יאכל:	ג'	1	5
כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגֹפֶן הַיֵּין מִחֲרָצִים ועד זָג לא יאכל:	ד'	1	6
כל ימי נדר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לה' קדש יהיה גדל פרע שער ראשו:	ה'	3	9
כל ימי הזירו לה' על נפש מת לא יבא:	ו'	1	10
לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נזב א-להיו על ראשו:	ז'	*	
כל ימי נזרו קדש הוא לה':	ח'	1	11
וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו:	ט'	1	12
וביום השמיני יבא שתי תרים או שני בני יונה אל הפהן אל פתח אהל מועד:	י'		
ועשה הפהן אחד לחטאת ואחד לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא:	י"א		
והזיר לה' את ימי נזרו והביא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאַשֶׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יָפִלוּ כִּי טָמָא נִזְרוֹ:	י"ב	3	15
וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יביא אתו אל פתח אהל מועד:	י"ג	2	17
והקריב את קרבנו לה' כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָמִים אֶחָד לַעֲלָה וּכְבִּשָׁה אַחַת בַּת שְׁנֵתָה תְּמִימָה לַחֲטָאת וְאֵיל אֶחָד תָּמִים לְשִׁלְמִים:	י"ד		
וסל מצות סלת חלת בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם:	ט"ו		
והקריב הפהן לפני ה' ועשה את חטאתו ואת עלתו:	ט"ז		
ואת האיל יעשה זבח שלמים לה' על סל המצות ועשה הפהן את מנחתו ואת נסכו:	י"ז		
וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים:	י"ח	3	20
ולקח הפהן את הזרע בשלה מן האיל וסלת מצה אחת מן הפסל ורקיק מצה אֶחָד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נזרו:	י"ט	2	22
והניף אותם הפהן תנופה לפני ה' קדש הוא לפהן על חזה התנופה ועל שוק התנופה ואחר ישתה הנזיר יין:	כ'	1	23
זאת תורת הנזיר אשר יזיר קרבנו לה' על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר יזיר כן יעשה על תורת נזרו:	כ"א	6	29

* המפרש: נזר א-להיו לא קחשיב לפי שאינו לשון נזירות אלא לשון עטרה כמו התרגום